

☐ Адметы часу.
СТАНДАРТ.

2

☐ Сто артыкулаў з гісторыі Беларусі.

ВІЦЕБСКІ
КАРЭСПАНДЭНТ
ПУШКІНА.

2-3

ЗАМАЛЁўКІ
3 НАТУРЫ.

2

ЛІТАРАТУРНАЯ
ГАСЦЁўНЯ.

3

ЦЁМНЫ БОК
МЕСЯЦА.

4

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЕЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

22 лістапада 1994 г.

Аўторак

№ 125(13842)

Кошт у розніцу 40 рублёў

Выдаецца з 1921 года

Малюнак Віктара ДУБОВІКА.

Кур'ер "ЧЗ"

Пастанова

Кабінета Міністраў

У сувязі са стабілізацыяй эпідэміялагічнай абстаноўкі па чуме ў Рэспубліцы Індыя Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь паставіў аднавіць павязкі Беларусі ў гэтую краіну.

Пакуль без каментарыяў

Адбылося пасяджэнне Часовай камісіі Вярхоўнага Савета па правярцы фактаў выкарыстання матэрыялаў аператыўна-вышукавых дзейнасці ў некаторых сродках масавай інфармацыі, на якім былі вызначаны напрамкі яе работы.

Дэпутаты прынялі рашэнне ўстрымлівацца ад якіх-небудзь каментарыяў адносна дзейнасці камісіі да не афіцыйнай справядачы Вярхоўнаму Савету. Першыя парламенцкія слуханні запланаваны на 28 лістапада.

У дэмакратыі — рознагалосці

Чарговы, пяты з'езд Аб'яднанай дэмакратычнай партыі Беларусі адбудзецца 17—18 снежня бягучага года.

Такое рашэнне прынята на пасяджэнні Цэнтральнага савета партыі. Вострая рознагалосці на пасяджэнні выклікала пытанне аб аб'ядненні ў блок з палітычнымі сіламі да мажорытных парламенцкіх выбараў. Рашэнне па гэтым пытанні будзе прынята праз месяц на наступным пасяджэнні.

БЕЛІНФАРМ.

Сябруем палатамі... маладзёжнымі

У юбілейны 50-ы кангрэс Міжнароднай маладзёжнай палаты ў Японіі прыняла ўдзел дэлегацыя Маладзёжнай палаты Беларусі.

Маладзёжная палата Беларусі была створана ў 1992 годзе. Гэта арганізацыя маладых людзей, перш за ўсё прадпрыемстваў, якая рыхтуе палітычных лідараў і займаецца грамадскай дзейнасцю.

(УЛІНФ.)

У замка — юбілей

У чэрвень наступнага года ў пасёлку Мір пройдзе тэатрызацыя свята, прысвечанае 600-годдзю ўзнікнення пасёлка і 600-годдзю збудавання вядомага на ўвесь свет Мірскага замка.

Спішыўшыся рэдактары з заканчэннем работы, каб паспець да юбілею. Райвыканкам і раённая газета аб'явілі конкурс сродкаў творчага людзі Беларусі на лепшую мастацкую творчую да юбілею. Прызыхаваюцца неаблігі.

Юрый АЛЯКСЕЕЎ.

У Асіповічах — першы "Ікарус"

Па вуліцах Асіповіч пачаў курсіраваць першы гарадскі аўтобус "Ікарус".

Набыў яго мясцовы аўтапарк № 19 за 21000 дэлару. Дарэка? Але што рабіць, мясцовы пасажырскі транспарт даўно састараў і патрабуе тэрміновай замены.

Іван СЦЯПУРА.

Салдаты-агароднікі

Лясныя далікатэсы ўключаны ў меню ваінаў пагранічнага кантрольна-прапусчнага пункта ў Свіслацкім раёне.

У свабодны ад службы час пагранічнікі арганізавалі ў Беларускай пушчы збор мали і іншых ягад, з якіх (самі ж!) — прыгатавалі варэнне. Нарыхтавалі тут на зіму таксама грыбы. Аднак самым надзейным пастаўшчыком прадуктаў харчавання стаў салдацкі агарод. Зняты надзвычай ураджай агуркоў, памідораў, бульбы, морквы. Есць на КПП і невялікая свінаферма. Забеспечваць падсобную гаспадарку кармамі пагранічнікам дапамагаюць мясцовыя калгасы.

БЕЛІНФАРМ.

Нетрадыцыйная сустрэча

Сёння, калі цэны на звычайныя лекі "кусаюцца", у народзе ўсё больш расце цікавасць да нетрадыцыйнай медыцыны. Нядаўна ў рэдакцыі агляднай газеты "Віцебскі рабочы" адбылася сустрэча з галоўным спецыялістам і першым віцэ-прэзідэнтам Міжнароднага інстытута развіцця магчымасцей чалавека Рыгорам Рыгоравым.

Ён расказаў пра нетрадыцыйныя метады лячэння, адказаў на пытанні журналістаў.

Уладзімір МІХНО.

Калі вакол расправаюць...

Мінскі цэнтр дэзінфекцыі і стэрылізацыі сумесна з таварыствам "Чырвоная Крыжа" правялі дэрачуную акцыю срод "групы рызкі" — па распаўсюджванню педыкулаў — бамжэй і бабэг.

Апошнія прайшлі дэзінфекцыю ў цэнтры, пасля чаго атрымалі чыстае адзенне і гуманітарны дапамогі. Падобныя мерапрыемствы вырашана праводзіць як мага часцей.

Ганна МАСЛЯКОВА.

Выбух у кватэры

Выбух прайграў у мінскай кватэры па праспекце газеты "Правда". Загінуў гаспадар.

Узваралася ўстройства, што майстраваў пацярпеўшы.

БЕЛІНФАРМ.

"Паляванне" на сабак

Маладзёжныя ўлады ўсёй заўважылі: бяздомныя сабакі на ўкраінскай горада сталі сапраўдным бядою.

Яны кусаюць людзей, нападоўваюць на свойскую жывёлу. Вырашана ў хуткім часе наладзіць іх адстрэл.

Мікола КАПЫЛОВІЧ.

Курсы валют на 21 лістапада:

	Далар ЗША	Ням. марка
Скупка	7300	7550
Продаж	7500	7708
Скупка	4708	4924
Продаж	4750	4900
"Комплекс"	7350	7600
"Белінвест-банк"	7325	7540
"Дукат"	4787	4938

"Еўраньюс"

Дзяжурныя па выпуску перакладчык
Ларыса ДУДАРУК,
Людміла КАХАВЕЦ,
рэдактар
Намалія ВАЛАНІДА.

"Суперчэннэл"

МАРАТОРЫЙ НА СМЯРОТНУЮ КАРУ

Генеральны Асамблея ААН прыняла рашэнне абмеркаваць пытанне аб уводзе ў дзейнасць мараторыя на смяротную кару.

Гэта пытанне будзе разглядацца на Трэцяй камісіі ААН, прысвечанай правам чалавека.

МІНІСТР АБВІНАВАЧАЕ ў РАЙНАДУШЫ

Сербія праводзіць моцныя артылерыйскія атакі ў раёне горада Біхач.

"Уорлднэт"

СУПРАЦЬ ЗЛАЧЫННАСЦІ — УСЁЙ ГРАМАДОЙ

У Італіі адкрылася міжнародная канферэнцыя па крымінальнасці і барацьбе з арганізаванай злачыннасцю.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

ПАЖАР У АКІЯНЕ

Па заходняй узбярэжжы ЗША, недалёка ад горада Бостан, загарэўся каралеўскі трэйлер курс на Італію.

Член экіпажа загінуў, 25 удалося выратаваць верталётні. Многія пасажыры трапілі ў бальніцу. Прычына пажару пакуль невядомая.

"TV-5"

СУПРАЦЬ ЗЛАЧЫННАСЦІ — УСЁЙ ГРАМАДОЙ

У Італіі адкрылася міжнародная канферэнцыя па крымінальнасці і барацьбе з арганізаванай злачыннасцю.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

Канферэнцыю ў Неапалі адкрыў Генеральны сакратар ААН Бутрас Галі. Дэлегацыя са 138 дзяржаў, якія ўваходзяць у ААН, будучы разглядаць пытанне аб супрацоўніцтве ў барацьбе са злачыннасцю. На арганізацыю канферэнцыі выдзелены 1 млрд. дэлару, 6 тысяч чалавек уваходзяць у ахову членаў канферэнцыі.

АДМЕТЫ ЧАСУ

СТАНДАРТ

□ Якаў ЯСЭПКІН "ЧЗ"

Замежым палітолагам, якія сочаць за метамарфозамі постсавецкай дзяржавы, каб не зусім проста рабіць высновы, абгрунтаваныя звыклымі, часам стэрэатыпнымі пастулатамі. Заходнія стэрэатыпы цікава ідэнтыфікаваць з працэсамі на ашарах СНД. Яны аб'ектыўна абумоўлены адметнымі лагічнымі фактарамі. Адным з кривульных кампанентаў такой лагікі можна лічыць феномен існавання савецкага стандарту.

Менавіта ў яго непахіснасці крыюцца многія прычыны абваленага сістэмнага крызісу, які гістарычна іржой раз'ядае падмуркі дзяржаўнасці былых рэспублік Саюза і ўвогуле рэтрэспектыву геапалітычных працэсаў. Безумоўна, крызісны абвал набывае абрысы татальна-катастрафічнай прычыны перманентнага дэградацыі палітыка-дэлетантаў спачатку на саюзным узроўні, потым у нацыянальных "штаб-квартирах". Прычым, новыя стэрэатыпы палітычнага вызначэння не проста элементарна не кампатыбелныя з дзяржаўнай сімволікай, агульнай для камуністычных краін, аб'ямоўка, адзінства, стратэгія назавусьці, гіганцкі манайт эксі-мперіі працягвае напавядаць існаванне. Усё гэта адно. Чырвоная гліна ледзь утрымлівае падмуркі. Гэта не працягненне доўга. Між тым, асобныя персаналі, якія ўзасябляюць (персаніфікуюць) уладу захаванню свай статусу і потым аб гэтым статусе адносяць больш удачліва. Не ў тым справа, правядзеныя правільныя найбольш шануючы ў банавыя рэспубліках.

Можна прыгадаць сучасны "цар-людыні" бестселер Спілберга "Парк Юрскага перадаву". Рэжысёр стварыў жывую казку, раўнапраўна даўшы ў гэтым свеце за захваленнем сям'і за несправядлівымі жахамі. "Несправядлівасць" — святая прычына заходняй індустрыі "мастацкіх жахаў". Тое, што адбываецца сёння на загадкавых прасторах СНД, па формах і глыбінні адпавядае такому стандарту. Але незвычайнасць падзей уяўна, усё разнае, прычым не мае адваротнага ходу. Нават, калі глядзець на яву праз сюррэалістычны прызму, праз базавую лінію кінапількі. Беларусь, як краіна-афілія, апынулася ў Закарэалі не на сваёй мадэлі, у сілу гістарычнага пэра-дэградацыі. Паўночным, таежым дэградацыяй ныва і той жа чарна працягвае існаванне энергетычнага злёпка, копі-дэградацыя.

Пасля разбурэння афіцыйнага палітычнага басада прайшла адно імгненне. Тэму працэсу ў Маскве і іншых "завераных месцах" СНД адметныя і разнабавыя з наўхільнай паслядоўнасцю. Карціны рэалістычна змяняюць адна адну, агульнае ў іх — гатычная афарбоўка. Нібыта класічныя фарбы Радзілі ледзі цэнавым налетам на нашы дні. Што пабачым мы ў Закарэалі? XX стагоддзе — не сярэднявечча, узровень жыцця народа цяжка "апусціць" ніжэй за пэўную мяжу-адзнаку. Але ход рэформ "уражае" не толькі слабавольства, адзінства, людзі — асноўная пераходная "рэформатарства". Пакуль фэсд аўтарства ўважліва будова з абразіўнай "СССР" лічыць азілі распаднага пошны, а народы адзіліўныя ад падаючых уніз абломкаў, гатычныя фарбы ствараюць фон часу. Чорныя залатыя глянцы сонечнага заходу нібыта лг на шпіль тысячгадоўнай гісторыі апошняй звышлімперыі. Распад пачаўся маланкава, калкі ў працягненне — не ведае ніхто. Але водзілі маскоўскага ўшчырбанага сонца маркотным узорам пакрываюць некалі адзіныя зямлі. Іх зямлячэ-прывідныя білі — на тварх сучаснікаў. Жыццё не аб'явае доўгіх перамож, святло мінулага яшчэ распазнавае, а наперадзе — малакты маля, калі не сказаць — няма.

Між тым, царз шопкі Манаманха некалькі гадоў прыскае эфемерныя нібы над галоўнай маскоўскай цэраў і баналітэту. Японскія войны мелі некалькі цэраў. Міхал Сяргеевіч заняты сваімі справамі (хача апошняга агона заявы і выказванняў даюць падставу зрабіць вывады, што першы сэрвіс прэзідэнт мае намер вярнуцца ў вялікую палітыку), на нейкі час у вобразе ўвайшоў Ельцын, астатнія расійскія і рэспубліканскія выскі чыноўнікі амаль не выходзяць з крамлёўскага ценю. Прычым, што застойна-сціліччавыя карціны ў царскіх баравой раме можа знаходзіцца ў музейнай прасторы, на яе можа глядзець, яе кельга "унесці" ў рэалінасць з каліснага холоду былога, каб паставіць замест іконы ў чырвоны кут. Мебіцы, невыпадкова ў найноўшых савецкіх этыкет увайшлі на сцяжынку індустрыя ў царскіх іконы і савецкі. Зорку памяталі не крж, а ім і ў храм некалькі гадоў ледей не заходзіць. Што ж, яшчэ нагода для ўсмяхання савецкай і інтэлігенту. "Дэбальскае адметна" на ўсіх дэяннях партыйных залатаўстаў інтэлітэту "заўважы" Алег Волкаў. Старэйшы расійскі пісьменнік (аучыся разам з Набоковым), потым вязень рэжыму, гаварыў: за якую справу і ў возе мушцы, нічога не атрымліваецца. Гэта пра камуністаў. Карма, магчыма, не дазваляе. Аднак не толькі магчымыя сілы ўсмяхання і "не дазваляюць", хача здаўна вядомыя і навукова даказаныя факты ўтварэння, напрыклад, анімальных зон адмоўнай энергіі на месцах пакарання, значыства (у Савецкай вобласці: знішчэнне царскай сям'і і г.д.). Апроч маглі дэянняе савецкі стандарт.

Мы адзначалі яго адноснае беспіку пры таталітарызме. Падчас выхадзі дэспатіі існаванне "стандарту" становіцца фатальным. Галоўнае нават не ў форме дзяржаўнай арганізацыі. Аляксандр Салжаніцын сказаў у Думе: алігархія. Дададзім: і не ў адной Расіі. Есць іншыя меркаванні, паліталогічныя аўтарытэты сцвярджаюць, у СНД прэваліруе аўтарытарная форма кіравання. Без спыскаў на імёны і аглядкі на дакладнае розных вызначэнняў можна сцвярджаць, што пры любых формах дзяржаўнай арганізацыі існаванне (дакладна, панаванне) комплексных стэрэатыпаў пэўнай сістэмы ўяўляецца выбухавой канструкцыяй. Яна спрацоўвае з пунктуальнасцю савецкіх працэсальных мерапрыемстваў. "Стандарт" матэрыялізуецца на хісткім глебе дэмакратыі і матэрыялізуецца з такой сілай, з якой "каветкі зла" маглі б прарастаць праз мармур эпох. Ён існуе на верхніх і ніжніх узроўнях, але "наверсе" абсалюта неабсячаны. Пазасавецкія лідэры п'юць вітру ўлады, залаты салодкі ад, не ўсведамляючы, што або ўсведамляючы. Цяжка адгосці ад кубка Гебы. Прынамсі, калі ўважаш сабе за тым сталом, дзе пілі Гамар, Сафокл і змочны Дікт. Пакуль слаба бачыць у снузе пупурова-залаты арамат на савецкіх напых дэя, а што п'юць за банкетнымі сталамі — народ не ведае. Ші не запіваюць вядома збыццям? Хай бы і пілі, і кіравалі па-дзяржаўнаму. Перахаджае адсутнасць традыцыі. Ельцын побач з англійскай каралевай у царскіх крамлёўскіх харомах адчуваў ся-

бе вуча не царом Барысам. Тут таксама ўсёснае ўздзеянне "стандарту". Камуністычны комплекс. Узначасна са Савярдлоўска ў "сэрца Расіі". Падзенне, ухваленне працаўкі і алекуне. Тыповы партыйны шлях. І практодзі ўн праз "хмарную рэніцу" перабудова, якая надыхла за той ноччу, дзе ўсе ўчарашнія і сённяшнія (за рэдкім выключэннем) правіцелі бачылі неба ў дыямантах.

У чым ён, сістэмны стандарт? "Чудзіце обло, огромно...". Бэда, вызначальнай адметнай мож-на лічыць "шэрасты". Шэрыя кардыналы, якія лглілі абспутоўвалі правадіроў, накіроўвалі рух палітычнага "карабля" ў вачым лгдзе, былі, між іншым, і савецкімі савецкімі. Пры пэбудове ўласнай кар'еры выкарыстоўваўся такі ж шэры стандарт. Маральнасць згадваць не станем, згадаем агульнавядомае: кар'еры будаваліся ў партыйных палацах. Вядома і якія якасці былі неабходнымі і надта паважаліся ў сістэмным запаведніку. Ніякім чынам яны не звязаліся з прафесійнымі здольнасцямі. А выключэнні толькі пацвярджаюць правілы.

Савецкі стандарт існуе сёння, таму што існуюць яго носьбіты. Высокія крэслы заняты, у іх сядзяць старыя добрыя знаёмыя. Нават партыі, ёсць партыі. Камуністычныя партыі не маюць акансіі. А на падыходзе новыя шэрагі. Тым часам умоўна стэрэатыпная планка пастаянна паніжаецца, і агульны узровень "адакватнасці" асобы пасідае. Хутчэй за ўсё, скажы "наверх" некомпетентных і шэраговых людзей, паспрыялі бурныя працы, абумоўленыя дамантажом той самай Сістэмы, геапалітычным крызісам. Амаль адразу надыхла чарга эканомікі.

"Стандарт" тыражуюць, дзеці савецкаму працуюць так (у лепшым выпадку), які і рэней, але жыць горш і горш. А судзіць хто-вось у чым пільнае. Зусім не выпадкова індустрыяльнае Захад трымае за "савецкую карову" ўрэжэння любяга ўзроўню. Пра прыватны бізнес няма і размовы. У нас адверху пірамідальных уладных гмаху да нізу "чырвоны ітэйкі" працягнуць савецкі стандарт. Чыноўніцтва ва ўсіх пластах камфортна размясцілася ў народным доме. Калі і завіце дзе рука — пойдзе на букет з чартаполю.

70 год споўнілася адной са старэйшых ВНУ рэспублікі — Віцебскаму ветэрынарнаму інстытуту, пераўтворанаму цяперашняй вясной у Дзяржаўнае акадэмію ветэрынарнай медыцыны. За гад існавання ў сенах ВНУ падыскавана каля 20 тысяч кваліфікаваных спецыялістаў для сельскай гаспадаркі. Сёння тут вучацца каля 2 тысяч студэнтаў, якія пасля заканчэння акадэміі атрымаюць дыпламы зооінжынера і ўрача ветэрынарнай медыцыны. Восем вучэбных карпусоў, аснашчаных сучасным абсталяваннем, спартыўны комплекс, клуб, бібліятэка, столовая, 6 інтэрнатаў — усё гэта сёння ў распраджэнні студэнтаў.

Фота Аляксандра ХІТРАВА, БЕЛІНФАРМ.

БІЗНЕС-КЛАС
ПА АДЗЕННЕ
І АБУТАК —
НА ВЫСТАЙКУ

Фэстываль выставак, што атрымал назву "Адзёны і абутак" і "Беларускія кантакты", адбудзецца ў Мінску з 22 па 26 лістапада на выставачных пляцоўках Інстытута "Белінфарм".

Экспазіцыя збярэ больш за 150 прадпрыемстваў розных форм уласнасці. Сярод іх фірмы са Славакіі, Індыі, Польшчы, Сірыі, краін Балтыі і Расіі. Выстаўка "Адзёны і абутак" праводзіцца ў Мінску ўпершыню. Будзе прадставлена разнастайнае верхняе адзёны: ад шпільных сукенчак да дэлавых касцюмаў, а таксама розныя трыкажы, скургалітары, дублёнікі.

Фэстываль экспазіцыі ўпершыню прыязе на найноўшым заходнім выставачным абсталяванні. Тут адбудуцца дэлавая сустрэча, семінар па пытанніх знешнеэканамічнай дзейнасці і мытнага рэгулявання.

БЕЛІНФАРМ.
"БЕЛАРУСКИ
ДОМ-94"

У Мінскім Палацы спорту завяршылася міжнародная выстаўка-продаж "Беларускі дом-94". Тут была прадставлена прадукцыя фірм з Францыі, Вялікабрытаніі, Польшчы, Чэхіі, Фінляндыі, Літвы і Беларусі — мяккая мэбля, разнастайнае абсталяванне, будоўнічыя і абыдвоўныя матэрыялы, інвентар для гаспадаркі, электратэаіа і аўдыа-відэа тэхніка і многае іншае, што можа зрабіць жыллё ўтульным і прыгожым.

Уладзімір СТАРАСЦЕНКА.

БІЗНЕС
МАЛАДЗЕЕ

Больш за 800 прадпрыемстваў налічваецца зараз у Слоніме, 40 працэнтаў з іх — маладыя людзі да 35-ці гадоў.

Замышляючы яны ў асноўным гандлёва-закупачны дзейнасць і транспартныя паслугамі. Ці то жыццёвае прызначэнне штурхае ў бізнес моладзь, а можа намя інашага выйсця?

Юрый АЛЯКСЕЕЎ.

АМЕРЫКАНСКІ
ЦЭНТР

Як паведамілі ў пасольстве Злучаных Штатаў Амерыкі ў Мінску, Міністэрства гандлю ЗША аб'явіла аб выдзяленні ўрадавай субсідыі ў памеры аднаго мільёна далаў на будоўніцтва і дзейнасць амерыканскага бізнес-цэнтру ў Мінску.

Пасол ЗША ў Беларусі пан Кенэт Яловіч вітаў прадстаўленне ўрадам гранта як "канкрэтны доказ імкнення ЗША нарошчваць аб'ёмы гандлю і капіталакладанняў паміж дзюма краінамі" і адзначыў, што адкрыццё амерыканскага бізнес-цэнтру ў Мінску будзе адзначаць выхаднае аб'явіцтва, дэлеганата прэзідэнтам Білам Клінтанам у час яго візіту ў Беларусь.

БЕЛІНФАРМ.

КУР'ЕР "ЧЗ"

Польска-
беларуская
газета

На беларускай мове пачала публікаваць частку матэрыялаў польскай штодзённай газеты для дзяцей і юнацтва "Ціхона падарок" (Ціхона падарок), якая выходзіць у Гродна.

Такія магчымасці з'явіліся дзякуючы набыццю рэдакцыяй з дапамогай маскоўскіх і замежных спонсараў спецыяльнай настольна-выдавецкай сістэмы.

БЕЛІНФАРМ.

Восеньскія напевы

Фэстываль бардзійскіх песні "Восень-94" прайшоў у гродзенскай СШ № 18.

Арганізавалі яго мясцовыя дзіцяча-юнацкі цэнтр і Клуб вучняў старэйшых класаў, а фірмы "Аверс" і "Анцэнт" падрыхтавалі падарункі для пераможцаў. Гледачкі пазнаёміліся з заўважным дзім аматарскай песні на Гродзеншчыне.

Юрый АЛЯКСЕЕЎ.

Пяць плюс пяць

Пяць беларускіх і пяць замежных мастакоў з горада Худэ прадставілі свае работы на выставі, якая адкрылася ў Беларускай дзяржаўнай філармоніі.

Арганізатарамі сумеснай акцыі сталі Міжнародная асацыяцыя гуманітарнага супрацоўніцтва, беларускі дзяржаўны фонд "Дзеціны Чарнобыля" і Саюз мастакоў зямлі Ніжняга Саксонія.

БЕЛІНФАРМ.

"Зорка"—
падарожніца

Не сядзіцца дома, на падмостках роднае сцэны, узорнаму танцавальнаму ансамблю "Зорка" Віцебскага абласнога палаца культуры прэфасіаваў. Хоць і складана стала выдзяліць на гэтай годзе чэскай дэадыцыя зваротнае па дапамогу да фундаментаў.

Тым не менш, напрыканцы лета юныя артысты павявалі ў Наваградзе-Валынскім, на Украіне, на традыцыйным фестывалі, а зусім нядаўна выступалі ў Мінску.

Уладзімір МІХОН.

Музычнае
прывітанне

На абласное радыё прыйшло пісьмо. Так, маўляў, і так, жыве ў нашай вёсцы добры, працавіты фермер. Просім павіліваваць яго з працоўнымі паспехамі і перадаць па радыё рускую народную песню: "Ой вы, гусі, до свиданья".

Праз тыдзень прыязджае фермер на радыё, падмае гвалт. Маўляў, маля таго, што нехта

украў статак гусей, дык яшчэ і радыё пэздэкавалася.

БЕЛІНФАРМ.

Каза

Жыла ў нашай вёсцы адна бэбулка. Яе чалавек не вярнуўся з вайны. Дзяцей у іх не было. Так і жыла адна. І вось выйшла, нарошце, на пенсію. І пачала кволіцца ад хваробы. Калі працавала, ніколі не хварэла, а калі перастала, дык адразу і занядула. Пайшла ў балніцу, але там анікай хваробы ў яе не прызналі. Му-

чыцца старая. Тут суседка і падказала ёй:

— Купі казу. У яе малако, як лекі. Будзеш піць — здароўе вярнецца. Старая паслухалася яе. Пачала, першыя купіць казу, сена ёй нарыхтоўваць. Пакос не такую жывёліну, вядома, не далі — жала сярпом на межх траву, наслія ў двор, сушыла. І гэтак — усё лета. Увосьнене поўнае гумно сена націгала. Трэба і казу купіць. І пачынаць лячыцца. І тут спахлілася: ад чаго ж лячыцца? Нічога не баліць, сон добры, апетыт ёсць. Не забавяжыла, як за-

лета напавілася. Але казу ўсё ж купіла. Не прападаць жа дабру. Сёну.

БЕЛІНФАРМ.

Вечны
перадзел

Мы сядзім з дзедам Рыгорам на ледзі і гаворым пра нашэе гарапашнае жыццё.

Паўз нас прайшоў гурт маладых хлопцаў.

— Фермеры, — гаворыць дзед, — Нядаўна беглі вось так,

шчаслівя. Глядзі, кажуць, дзядуля, дакумент у рабне далі, цяпер зямля пераходзіць да нас у вечнае карыстанне. — Ён крыва ўсімкнуўся. — Сталінін абяцаў майму дзеду хутар, Ленін заклікаў: "Зямля — сялянам!" Потым наш старшынша прывёз акт аб перадачы зямлі ў вечнае карыстанне калгасу. Павецілі, памятаю, мы той акт у прыватні і моіліся на яго: "Дзякуй роднаму Сталіну!" Кожны новы кіраўнік дзяржавы зямлю дае. А я ў сённяшні дзень без зямлі.

Мікола КАПЕЛЮЧ.

Сто артыкулаў

ПУШКІНСКІ

Ігар Рыгоравіч
СЦЯПУНІН.

Нарадзіўся 24 снежня 1926 г. у Санкт-Пецярбургу. У 1955 г. закончыў аспірантуру пры Беларускай дзяржаўнай універсітэце, абараніў кандыдацкую дысертацыю "Савецкі гістарычны раман аб пачатковым перыядзе барацьбы за ўз'яднанне Расіі (раман Барадзіна "Дзімтрый Данскі"). Выкладаў рускую літаратуру ў Мінскім дзяржаўным педагогічным інстытуце імя Горкага.

Даследуе гісторыю Беларусі, піша пра дзейнасць знакамітых людзей нашай краіны, развіццё беларускай культуры, мастацтва. У цэнтры ўвагі аўтара пытанні ўзаемадзеяння рускай і беларускай літаратуры, адлюстраванне ў творах пэстаў і празаікаў нашай агульнай гістарычнай спадчыны і духоўных набыткаў народаў-братоў.

Вядомы пушкіназнаўца і гісторык П.Е.Сцяпунаў у 1930 г. ўпершыню апублікаваў пісьмы многіх карэспандэнтаў А.С.Пушкіна, асабліва вылучыў віцебскага Васіля Якаўлевіча Мызнікева. Аўтар не без падстаў называе яго "бескорыстнага аб'явіцтва рускага паэта". Хто ж такі "аб'явіцель", чым ён знакаміты?

19 верасня 1833 г. Мызнікеў піша Пушкіну з Віцебска пра тое, што ён з'яўляецца гарачым папалнікам яго таленту, што ў ягоным уяўленні паэт заўсёды быў сапраўды народным пісьменнікам, які сваімі творамі праславіў Радзіму. "Ваша міласць, Аляксандр Сяргеевіч! — піша Мызнікеў, — Калі ласка, ўспомніце таго вяснянага афіцэра, які два гады таму, прыходзячы ў стаўку, спытаўся да Вас, каб выказаць сваю павагу! Падзяляючыся з іншымі маймі адукаванымі суамерыканцамі, любю да расійскай пэзіі, якую Вы пэсілілі ў нас вельмі вельмі тваённымі, я асміслю цяпер на падзеі даволі смелы: прысвядзіце Вам адзін з маіх твораў. Буду лічыць сабе шчаслівым, калі Вы дазволіце яму ўпрыгожыцца Вашым імем: для парнаскага навічкі гэта будзе самым прыемным падбадзеваннем.

З пачуццямі глыбокай павагі маю гонар быць Вашым, вашым міласці, ласкавейшым слугой. Васілі Мызнікеў. 19 верасня 1833 года г.Віцебск. Калі Вы захочаеце ўдзяліць Вашага шчырага прыхільніка свайм адказам, то мой адрас: Васілі Якаўлевіч Мызнікеў, ад'ютант князя Хаванскага, лейб-гвардыі Грэнадэрскага палка, паручыка — у Віцебск". Не хваля, адказ Пушкіна не захаваўся.

Кароткія біяграфічныя звесткі пра Мызнікева знаходзім у кнізе вядомага пецярбургскага пушкіназнаўцы Л.А.Чарыскага "Пушкін і яго асяроддзе", дзе ўпамінаюцца яго асобы, з якімі сустракаўся і сабраваў Пушкін. Але ў кнізе Чарыскага не сказана

на пра дзейнасць Мызнікева ў Беларусі. Як сведчаць матэрыялы Нацыянальнага архіва Рэспублікі Беларусь (НАРБ), Мызнікеў з 1823 па 1828 год выконваў абавязкі настаўніка малодшых класаў юнкерскай школы ў Магілёве, з 1823 года быў прапаршчыкам, з 1825 года — падпаршчыкам, з 1827 г. — паручыкам 4-га лейб-гвардыіскага палка. "За стараннасць і поспехі ў выкладанні гісторыі і расійскай славенасці армейскаму падпаршчыкам яму была аб'яўлена ад лаўнонамадучага 1-й арміі асабліва ўдзячнасць, ён узнёсены такім жа званнем гадзінікам з такім жа званнем".

Мызнікеў, паводле слоў блізка вядомага яго генерал-маёра Р.І.Філіпсана, "быў чалавек для таго часу развіцця і адукаваны". У службовым спісе Мызнікева на пытанне "ці мае веды ў якіх навуках" дэдаваны адказ: "па гісторыі, географіі, арыфметцы, геаметрыі, трыганаметрыі, алгебры, статыстыцы, палівавой фартыфікацыі, тактыцы, стратэгіі, чарчэню плавч, малыванню, вавенна-судовай чэсці, вядзенню вавенна-судовых спраў, фехтаванню і верхавой язды". Удалося высветліць, што ён добра ведаў французскую і нямецкую мовы, "ведаў і любіў літаратуру", з'яўляўся супрацоўнікам "Літаратурных дадаткаў" да "Рускіх інваладаў", куды даслаў свае вершы. Адзін са сваіх вершаў ("творы кароткіх вавенных перадачы") ён прысвядзіў Пушкіну.

З 20 сакавіка 1828 г. Мызнікеў прызначаны ад'ютантам віцебскага генерал-губернатора князя М.М.Хаванскага і выконвае абавязкі чыноўніка асаблівага даравання. Дручынні былі са сваймі розныя. 3 чэрвеня 1828 г. і 10 чэрвеня 1834 года ён быў пасланы ў розныя гарады Магілёўскай губерні (Баранавічы, Шклоў і іншыя), каб вясці барацьбу супраць злоўжыванняў на пасадах спіртных напіткаў. Мызнікеў высветліў, што

віноўнікамі ўсіх злоўжыванняў былі не толькі гаспадары пачатковага ўстаў (карчмары), але і некаторыя афіцэры царскай арміі (капітан 1-га карабінернага палка Дамарэцкі і іншыя), якія кантрабандным шляхам прывозілі з сабой спіртныя напіткі. Усё гэта прыводзіла да ўсялякіх беспарадкаў.

У перыяд паўстання 1830—1831 г. Мызнікеў па загаду генерал-губернатора выконваў абавязкі віцебскага палімайстра. Ён змагаўся за ліквідцыю ў віцебскай турме антысанітарных умоў. У гэтай турме адывалі пакарэнне палоннымі шляхцічы-паўстанцы. У ліку іх быў дзевяцідзядукадомы беларускі шляхціч Павел Астроўскі. Гісторыя агола паслужыла канвай для сюжэта рамана Пушкіна "Дуброўскі". Яго чыноўнік па асабовых дараваннях, што быў казены за ўсе судовыя справы, Мызнікеў не мог не ведаць справы Астроўскага.

Асабліва актуальнай была роля Мызнікева ў абароне інтарсаў беларускіх сялян, якія пакутавалі ад самадурства ўладальнікаў прыгонных душ. З 4 мая па 23 чэрвеня 1829 г. Мызнікеў прымае ўдзел у рабоце следчай камісіі для даследавання "ненатуральнага смертнасці" у мейсцэ ў грамадзянскай Ціхонаўскай. Сведства, якое вёў Мызнікеў, устанавіла, што памешчык Віцебскага павета Фелікс Ціхонаўскі, адстаўны ротмістр, які "займаў пасаду віцебскага губернскага маршала", фактычна абрадавае сваіх прыгонных сялян. Ён "сілаю прымушае працаваць больш як тры дні ў тыдзень на паншчыне, ураўноўвае ў рабоце 60-гадовых з маладымі і забірае па 24 рублі з кожнай рэальскай душы". Ціхонаўскі таксама да невялікай правінасці "біў сваіх слуг рукамі, цягаў па зямлі за валосямі, караў розамі і бізунамі". Яго жонка Элеанора, "лічыла лежачы ў ложку, шукала прычыны для пакарання і трымала пры сабе спецыяльна прыгатаваную плоскую палачку, якой і карава

прыгонных жанчын, наносычы да 20 удараў". Ціхонаўскай дрэнна абыдвоўнае не толькі з драматызмі, але і з вольнавольнымі людзьмі. Каралі яны па-зверску, як садысты.

Многія прыгонныя, не вытрымаўшы здзекаў, канчалі самагубствам, некаторыя з іх, дэадазеныя да адкачу, спрабавалі атруціць сваіх мучыцеляў, але спроба не удалася, а віванаўцы былі пасланы ў Сібір, на катаргу. Гэтыя страшныя людзі дзейнічалі беспакорна, таму што ў іх быў высокі заступнік — магільскі чынальны губернатр граф М.М.Муравіў. Ціхонаўскі таксама падакупілі віцебскіх афі

ПЕРАПІСКА

Пра сьбе: Дзіма, стаміўся ад адзіноцтва, любіць дзяцей.
Адрас у радзінцы (абавіт 53).
"У сістэму маіх каштоўнасьцяў уваходзіць перш за ўсё добрасьце, паважаньне, пачуцьцё гумару і незвычайнасьць. Калі вы ўпэўнены, што валодаеце гэтымі якасьцямі — пішыце.
Пра сьбе: Жэня, 20/164/60, шатэнка, вочы зялёныя, стройная і абаяльная.
Пажадана фота.
Пісьмі на адрас 210032, г.Віцебск, п/п VII-PO № 557560.
"Улавець з сур'ёзнымі намерамі, 54/170/65, жадае знайсьці сямя, з канчаткова да 55 гадоў. Пра сьбе: матэрыяльна і жыццёва забяспечаны, дачы жывуць асобна. Згодны на перезд у рэан абвяску.
Пісьмі на адрас 220109, г.Мінск, да запарэбаваньня, п/п № 829920.
"Жанчына 50/160, добрая гаспадыня, якая мае сваю хату, гаспадарку, пазнаёмліва з невялікім мужчынам 50-65 гадоў, згодны на перезд.
Пісьмі на адрас 222415, Мінская вобл., Вілейскі раён, п/п Куралец, Партызанскі, 24. Дуровіч Надзея".

ДАВАЙЦЕ ПАЗНАЁМІМСЯ

"Малады чалавек (27/170) пазнаёмліва з дзяўчынай аб'яўчаны да 40 гадоў, сімпатычна, стройная і сексуальна.
Пра сьбе: па характары добры, уважлівы, чуйны, і пачуцьцём гумару. Стройна, знешні выгляд нармальны, па гарэска-пубе, сексуальна адвуджаны, без шкодных звычак.
Пісьмі на адрас 248010, Г.Гомель, м/с3.
"Простая, добрая, сімпатычная, стройная бландынка, 18 гадоў (вочы блакітныя), якая валодае пачуцьцём гумару, вучыцца ў Віцебскім педдзісптэ, жадае пазнаёмліва з хлопцам 18-30 гадоў для сяброўства. Пажадана фота.
Пра сьбе: Людміла, 18/167/62.
Пісьмі на адрас 210032, г.Віцебск, п/п №689693.
Пазнаёмліва з дзяўчынай 19-30 гадоў, можа з дзіцем, дзіця створыцца сама.
Пра сьбе: 30/166, Маю плошчу, разведзены, жыву адзіну.
Адажу на ўсе лісты з фота.
Пісьмі на адрас 210009, г.Віцебск, вул.Фрунзе, д.83, к.1, кв.72.
"З мэтаў стварэньня сям'і пазнаёмліва з прыстойным сімпатычным мужчынам, матэрыяльна забяспечаным, без шкодных звычак, які любіць дзяцей і сямейнае гаспадарства. Жадае стварыць сям'ю, пачаць дзіця павазе і разуменні. Фота абавязкова.
Пра сьбе: звычайная жанчына, 28/166, не разбалваная, лёгкім жыццём, сімпатычна, сядзіць пэўна, добра зчыняе, разведзены, мае 2 дзяцей. На перезд не згодна. Усім неабходным забяспечана.
Пісьмі на адрас 231000, г.Смаргонь, Галопіштан, да запарэбаваньня, п/п ПО-295.
"Пазнаёмліва з маладой дзяўчынай, якой не хапае мужчынскай падтрымкі.

ЗВАРОТ

Беларускага камітэта Спецыял Алімпік да народа Беларусі, прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый, банкаў, грамадскіх рухаў і камерцыйных структур, прадпрыемстваў, рэлігійных дзяржаў.
21 жніўня 1992 года ў рэспубліцы Афрыкана створаны ў Міністэрстве юстыцыі і прызначаны Беларускай Нацыянальнай Алімпік камітэтам дабрачынны грамадскі спартыўны камітэт для дзяцей-інвалідаў і дзяцей з недаходамі ў разуменні і фізічным развіццё. "Спецыял Алімпік", які з'яўляецца часткай Міжнароднага камітэта "Спецыял Алімпік Інтэрнэшнл" (CAI). Яго мэта — поўная або частковая фізічная развіццё інвалідаў і амальнах школьнікаў, а іх у рэспубліцы больш за 315,8 тысячы, праз сістэматычны заняты фізічнай культуры і спортам, удзел у спартыўных святах, спартыўных змаганьнях, алімпіадах, гульнях.
Асноўная мэта Спецыял Алімпік — аяўраць такіх дзяцей да жыцця, не пакідаць іх сам-насам са сваімі хваробамі і перажываньнямі, зрабіць максімальна карыснымі членамі грамадства і Інтэграваць у сацыяльна значныя працэсы.
Беларускі Камітэт Спецыял Алімпік звартаецца да кіраўніцтваў устаноў, прадпрыемстваў і арганізацый, камерцыйных структур, прадпрыемстваў, суб'ектаў індустрыі і грамадзян з просьбай аб супрацоўніцтве і дапамозе.
Дапамагаючы нашаму руху, вы адраджаеце маральныя ўстоі грамадства — міласэрнасць, дабрыню, чужасць, увагу, гуманізм.
Наш адрас: Рэспубліка Беларусь, 220010, Мінск, плошча Незалежнасці, дом 9, паяк 309, тэл. 20-11-86. Наш разліковы рахунак: 100700753 у Грамадскай дырэцыі Белбелбанку ў Г.Мінску, код 764. Валютны рахунак: 0701110396001 у Грамадскай дырэцыі Белбелбанку ў Г.Мінску.

ЖОРСТКІ "ГУМАР"

Расказваючы, калі памёр Сталін, дзячы мастацтва неслі ў рэдакцыі свае ўспаміны аб прадывады. Іх артыкулы не вельмі ўжо і патрысты былі — ужо распачаўся барацьба з культам асобы. Раней за іншых дзяўцаў свае мемуары кінажурніст Аляксандраў. Там быў такі эпізод. Рыгор Васільевіч некалькі разоў "высокі прыём" у Крамлі. Ён працягваўся там да раніцы. У шчыра гадзіну Сталін дастаў кішэны дзянінкі і сказаў: "Дзеці, у школу збіраецеся".
Аляксандраў пісаў, што яго жонка, артыстка Любоў Арлоў, жартам паскардзілася Сталіну, што Аляксандраў — жорсткі дэспат, што на здымках фільмаў да яго стражня падступіла.
Сталін сказаў:

ЦЕМНЫ БОК МЕСЯЦА

Кунсткамера ЦБМ

Нямецка, — спытаўся Анжэліка, дзежа чым жа дзе Рац забіваў дзяцей?
— Усё гэта падкопы д'ябля, мая дзяўчынка. Жыць да Рац, людзям з Машуля, хацеў стаць самым уладарным сеньярам сярод усіх. У яго замку была процыма "Сяляцкіх" коней, шклянак і зямлі з чырвонымі вярэбам, а над ім клубілася смірдаючая пара. Д'ябел патрабаваў сьбе ў ахвяру сэрца маленькіх дзяцей. Вось чаму Жыць да Рац забіваў. Утрапленыя маткі з жахам глядзелі на хорную ваку Машулю, якой акосі заўсёды атрымліваўся крумкач — гэтаўкі трупам нявынных дзяцей было ў падзямеллях замка...
Так пачынаецца ўсім добра вядомая "Анжэліка". Імя Жыць да Рац (дакладна Жыць да Рац) пачаўся ў 19-м стагоддзі ўвабляе жорсткасць і цярпальнасць таго эпохі — французскага Сардэнячэ. Яго асоба нават у нейкай ступені з'яўляе прататыпам вядомай кожнаму дзіцяці Сіняй Барады — героя славаўтэй казкі Шарля Перо. Ніякога гэта быў сапраўды чалавек пачварны тып, што неазворна заградаў душу д'ябелу!
Перш за ўсё, анжэліка жонка Жыць да Рац не забіваў. Наадварот, амаль усё сваё жыццё прысвечала хацеў сваю адзіную ахвяру. Вось барада ў яго сапраўды была але, зразумела, не сіняя, а залаціста-русыя, прыгожы-барон, кляпавалася расчысцаў чарапачным грэбнем... Здавалася, лёс спрыяў Жыць да Рац. Гарадзіны продкі пачыналі яму набліжаўшыся ў краіне гор і набагачыўшыся зямлі ў Братні. Хлопчык рана — у 11 гадоў — заставіў без бацькі і апынуўся на ўтрыманні слабадушнага дзядулі, які ва ўсім яму патураў. Малады сеньяраў да Рац дзякуючы шматлікім настайнікам дасканала ведаў старажытныя мовы, разбіраўся ў мастацтвах, умеў ахарадзіць вяслоў і ў

вытанчаны размове, займаўся фактаваннем і сакальным паяваннем. Славаўся ён добрым знаўца коней, добрага айна і старажытнай зброі. Ён быў адмысловым бібліяфілам і траўна на кнігі вяліка грошы.
Здавалася, яго чакала бліскучая кар'ера. Аднак Жыць да Рац праслужыў пры двары Карла VII з 1422 па 1461 год (пры гэтым даслужыўся да маршальскага жэзла) і знік у сваім мейнцтве, дзе з галавой апынуўся ў алхімічных трактатах. Ён захацеў ні мена ні мала — уладу над светам. Гэтую ўладу, як вядома з тых жа трактатаў, мог даць філасофскі камень. Як сведчыць старажытнае Дзявалнае слова Вялікаму дэкану, ён "займаў першае месца ў шэрагу ўсёго, што ёсць чужога". Ён дае дзядулю, забяспечвае багацце, асяляе розум". Мінула колы гадзі — і аляміжонны сеньяраў ператварыўся ў сапраўднага вар'ята. Ён зрабіўся нецярпелым да пачынаў чужых, чыніў спустошвалі сямейныя куры і златам. Да таго ж барон заграваў ненармальнай страцю да хлопчыка, які пачынаў знікчы на ўсёй акрузе сваім таварным чынам.
Аб тым, што ўладу даў зямка Тыфок (ён Машуля, як памылкова лічылі аўтары "Анжэлікі") шукае філасофскі камітэт, хутка дэдаваліся разнастайныя вярэбкі, чараўнікі і проста жулікі. Крутыя ваку Тыфокі тэрмінова пераабсталяваліся ў лабараторыі. Заўважана поўныя ў алхімічных горнах. Над замкам, аб якім і так ішла надобная слава, заклінулі чорныя смуродныя дэмы. Простыя людзі глядзелі на яго з жахам...
Сярод натоўпу лажэмікаў, што хадзілі на дэмаўны вары да дэвалінаў, вылучаўся італьянец Франчэска Прэлія. Таланавіты авантурыст, ён карыстаўся асаблівай прыкільнасцю да Рац, перадаваў ёй пачынаў пачынаў, што мае персанальнага "ручона" дэвалінаў па мінучы барон. Дзе гадзі Прэлія паспяховы дурні гаспадару галаву, цыгунчы з яго грошы, пакуты той, нарэшце, не запарэбавалі паказваць яму нічыска. Што рабіць? Алхімік надоўга зачыніўся ў сваёй ваку, але напрыканцы прыбег да барона з радаснымі вяснянкамі: уперты барон знікчы і заваў падлогу трупам чырнага злата! Жулік наваў гаспадару да запавятай паяк, але, ледзь ачынуўшы дзверы, адхінуўся з крыкам. Ён паведзіў да Рац, што скарб

серажэ жудаснага выгляду з'яўляўся зям. Барон не быў бяззлічым, у збыроўся распяцям і рушыў да дзверей з цвёрдым намерам завалоць сваёй доўгай багачэ. Гэта было зусім не лішнім, бо амаль усё зямлі сеньяра ўжо быў у закладзе. З перауду, на гэты раз неспрытнага. Прэлія ўхлестнуў перад патронам і заграваў яму ўваход. Паводле яго слоў, змагачы з дэманам сляю крыжа было б апошнім глумствам: той, маўляў, больш не пачаў бы ні на якое супрацоўніцтва. Пасуль да Рац заўважыў, зямліны барон паспеў пераўтварыць злата ў нейкі чырвоны парашок...
Паводле логікі сучаснага чалавека, Жыць да Рац павінен быў бы сумняваюся, страўчае давер да лямоніка. Нікога падобнага! Ён дэман пачаў дэвалінаў. Прэлія і ўражэне нават уласнай крывёй падпісаў змову з д'яблем, у якой прадаваў сваю бессмертную душу за ўсёвяданне, багацце і магучыні. Здавалася, чаго ж болей? Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было зарэзаць на алтары па ўсіх правілах сатанізму. Потым чорт заграваў яму і сваю любімую страўу — нехрысціяннае дзіця...
Тут на першы план выдзіраўся навіста ў італьянскім стылі: такія крывіны? Кіба багацце аму жылося пад ахоўю ўсёмагучага феадала? Ціме лічыць, што авантурыст адважана імкнуўся заўважыць не столькі душу, колькі грэшнае цела свайго суседзя. І тут на першы план выдзіраўся дэвалінаў. Але дэман пачаў патрабаваць ахвяр: спачатку дробныя — курку, акую трэба было